

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.5.2025
COM(2025) 246 final

2025/0118 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 18. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til vedtagelsen af henstillinger og konklusioner rettet til ti deltagende stater om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 18. møde den 5.-6. juni 2025 i Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen") i forbindelse med den planlagte vedtagelse af otte udkast til henstillinger og to udkast til konklusioner rettet til ti parter om deres implementering af konventionen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen indeholder et omfattende og ensartet sæt regler, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹ og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement². Alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen, og 22 har ratificeret den³.

2.2. Komitéen af Kontraherende Parter

Komitéen⁴ består af repræsentanter for de stater, der er part i konventionen. Parterne skal bestræbe sig på at udnævne deres repræsentanter blandt eksperter af højeste rang inden for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet⁵. Komitéens opgaver er opført i forretningsordenens regel 1⁶. Den 1. oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen og dermed medlem af Komitéen (konventionens artikel 67, stk. 1).

2.3. Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme

Ved Istanbulkonventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne implementerer konventionens bestemmelser korrekt⁷. Formålet er at vurdere,

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsstatus pr. 24.4.2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014) og LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://coe.int) (foreligger ikke på dansk).

⁵ Regel 2.1.b i forretningsordenen for Komitéen af Kontraherende Parter.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vedtaget den 4. maj 2015.

⁷ Istanbulkonventionens artikel 1, stk. 2.

hvordan konventionen implementeres i praksis, og at give parterne retningslinjer. Overvågningsmekanismen består af to særskilte, men indbyrdes forbundne organer: et uafhængigt ekspertorgan (ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet – "GREVIO") og Komitéen.

GREVIO er en uafhængig ekspertgruppe, der har til opgave at overvåge implementeringen af Istanbulkonventionen for hvert enkelt land i overensstemmelse med konventionens artikel 66, stk. 1. Overvågningsproceduren er beskrevet i konventionens artikel 68. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 1, skal nye parter på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af GREVIO forelægge en rapport med nærmere oplysninger om de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er truffet for at give konventionen virkning. GREVIO udarbejder en rapport om de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet for at implementere konventionen, og giver forslag til, hvordan den pågældende part kan løse de problemer, der er blevet konstateret⁸.

På grundlag af GREVIO's rapporter kan Komitéen, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, vedtage henstillinger til den pågældende part vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for at implementere konventionen, og fastsætte en dato for, hvornår parten skal fremsende et svar om deres implementering. På grundlag af denne bestemmelse har Komitéen vedtaget henstillinger til parterne, hvori der skelnes mellem foranstaltninger, der skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om at rapportere tilbage inden for en periode på tre år, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen, hvilke fremskridt der er gjort med at efterleve de henstillinger, der blev rettet til den. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger udarbejder sekretariatet for Komitéen⁹ for hver part, der har været genstand for en overvågning, konklusionerne om efterlevelsen af henstillingerne, som vedtages af Komitéen.

Da basisevalueringsproceduren er afsluttet for næsten alle parter, besluttede GREVIO i slutningen af 2022 at gå videre til næste fase i evalueringen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles GREVIO's evalueringsprocedurer efter basisevalueringen i runder (tematiske evalueringsrunder). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og løber fra 2023 til 2031. Basisevalueringen omfattede ca. 60 artikler i Istanbulkonventionen, og den nye tematiske evalueringsprocedure omhandler 20 artikler, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Disse artikler fastsætter standarder for retshåndhævende myndigheder, strafferetlige aktører, tilvejebringelse af generelle og specialiserede støttetilbud til ofre og en overordnet offercentreret tilgang. Målet er at give en mere detaljeret vurdering af disse områder med fokus på de fremskridt, der er opnået med hensyn til hver artikel. Komitéen vedtog på sit seneste møde i december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde [IC-CP(2024)10].

Hidtil har det været Komitéens praksis at vedtage henstillinger og konklusioner på grundlag af konsensus på dens møder, som normalt finder sted to gange om året efter anmodning¹⁰ fra en

⁸ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 10.

⁹ Den gældende procedure for overvågning af efterlevelsen og rapportering er fastlagt i "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", som blev vedtaget af Komitéen den 13.4.2021, IC-CP/Inf(2021)2 (foreligger ikke på dansk).

¹⁰ Konventionens artikel 67, stk. 2.

tredjedel af parterne, formanden for Komitéen af Kontraherende Parter eller generalsekretæren.

2.4. De retsakter, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter

Den 5.-6. juni 2025 skal Komitéen på sit 18. møde ifølge planen tage stilling til vedtagelsen af følgende otte udkast til henstillinger baseret på den første tematiske evalueringsrunde og tre konklusioner ("de påtænkte retsakter" eller "udkast til henstillinger og konklusioner"):

- Henstillinger om Albaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)2-prov]
- Henstillinger om Østrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)3-prov]
- Henstillinger om Danmarks styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)4-prov]
- Henstillinger om Finlands styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)5-prov]
- Henstillinger om Monacos styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)6-prov]
- Henstillinger om Montenegros styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)7-prov]
- Henstillinger om Spaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)8-prov]
- Henstillinger om Sveriges styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)9-prov]
- Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår San Marino vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)10-prov]
- Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Slovenien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)11-prov].

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

De påtænkte retsakter er rettet til ti parter og omfatter otte henstillinger (baseret på den første tematiske evalueringsrunde) om foranstaltninger, der skal træffes for at implementere Istanbulkonventionen, samt konklusioner om parternes efterlevelse af tidligere henstillinger. De vedrører implementeringen af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af ofre og støtte til kvinder, der er ofre for vold, og ofre for vold i hjemmet samt – for så vidt angår konklusionerne til én part – også implementeringen af konventionens bestemmelser om asyl og non-refoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig direktivet om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet¹¹, direktivet om ofres rettigheder¹², forordningen om asylproceduren¹³,

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

direktivet om modtagelsesforhold¹⁴ og direktivet om familiesammenføring¹⁵. De hører under EU's enekompetence, for så vidt som de relevante bestemmelser kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde, jf. artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De påtænkte retsakter vil kunne påvirke indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden, og den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement, bør derfor fastlægges.

Udkastene til henstillinger og konklusioner om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence, er i overensstemmelse med Unionens mål og politikker på området retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement og giver ikke anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten. Det foreslås derfor, at Unionen ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af udkastene til henstillinger og konklusioner på Komitéens 18. møde.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹⁶.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De påtænkte retsakter, som Komitéen skal vedtage, er retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke EU-rettens indhold, fordi de kan få indflydelse på, hvordan de relevante bestemmelser i Istanbulkonventionen vil blive fortolket i fremtiden. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ>).

¹⁵ Direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁶ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁷ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement¹⁸. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage hensyn til Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen, skal derfor også opdeles i to afgørelser, når de relevante henstillinger eller konklusioner vedrører begge spørgsmål.

De påtænkte retsakter forfølger mål og har elementer på området retligt samarbejde i straffesager (artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF) samt asyl og non-refoulement (artikel 78, stk. 2, i TEUF). De hænger uløseligt sammen og er sidestillede. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse omfatter derfor følgende bestemmelser: Artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹⁷ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁸ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 18. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til vedtagelsen af henstillinger og konklusioner rettet til ti deltagende stater om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075¹⁹ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076²⁰ for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement, for så vidt som de falder ind under Unionens enekompetence, og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") overvåge parternes implementering af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.
- (3) Konventionens Komité af Kontraherende Parter kan vedtage henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12. Henstillingerne er baseret på GREVIO's rapport, og der skelnes mellem de foranstaltninger, som Komitéen af Kontraherende Parter mener, at parten bør træffe så hurtigt som muligt, med et krav om at meddele den, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, inden for en periode på tre år, og de foranstaltninger, som, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af perioden på tre år skal den pågældende

¹⁹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1), [Afgørelse - 2023/1075 - DA - EUR-Lex](#).

²⁰ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4), [Afgørelse - 2023/1076 - DA - EUR-Lex](#).

part meddele Komitéen af Kontraherende Parter, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger vedtager Komitéen af Kontraherende Parter konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om efterlevelsen af henstillingerne.

- (4) I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles evalueringsprocedurerne efter GREVIO's indledende basisevaluering i runder ("tematiske evalueringsrunder"). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og omfatter 20 bestemte artikler i Istanbulkonventionen, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Komitéen vedtog på sit seneste møde den 17. december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde [IC-CP(2024)10rev].
- (5) Komitéen af Kontraherende Parter forventes på sit 18. møde den 5.-6. juni 2025 at vedtage otte udkast til henstillinger baseret på den første tematiske evalueringsrunde, der har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed), og to udkast til konklusioner om ti parters implementering af konventionen ("udkast til henstillinger og konklusioner").
 - Henstillinger om Albaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)2-prov]
 - Henstillinger om Østrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)3-prov]
 - Henstillinger om Danmarks styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)4-prov]
 - Henstillinger om Finlands styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)5-prov]
 - Henstillinger om Monacos styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)6-prov]
 - Henstillinger om Montenegros styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)7-prov]
 - Henstillinger om Spaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)8-prov]
 - Henstillinger om Sveriges styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)9-prov]
 - Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår San Marino vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)10-prov]
 - Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Slovenien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Udkastene til henstillinger og konklusioner vedrører parternes implementering af konventionens bestemmelser med hensyn til retligt samarbejde i straffesager, f.eks. spørgsmål vedrørende beskyttelse af og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Konklusionerne vedrører også implementeringen af konventionens

bestemmelser vedrørende asyl og non-refoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385²¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU²², Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348²³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346²⁴ og Rådets direktiv 2003/86/EF²⁵. Udkastene til henstillinger og konklusioner vil have retsvirkninger. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen af Kontraherende Parter for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, bør derfor fastlægges.

- (7) Det bør bemærkes, at henstillingerne vedrørende visse af konventionens artikler kun delvist er omfattet af Unionens kompetence. Hvad angår henstillingerne vedrørende artikel 49 og 50 bør denne afgørelse således ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til den interne tilrettelæggelse og forvaltning af deres retssystemer; hvad angår henstillingerne vedrørende artikel 11 og 20 bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til tilrettelæggelsen og ydelsen af sundhedstjenester og lægehjælp; hvad angår henstillingerne vedrørende artikel 14 bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af uddannelsessystemer, og hvad angår henstillingerne vedrørende artikel 31 bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes kompetence på det familieretlige område.
- (8) For så vidt angår Albanien omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at sikre, at der afsættes tilstrækkelige og vedvarende ressourcer til de relevante politikker og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder, bl.a. ved hjælp af gennemsigtige procedurer til at sikre midler til kvinderettighedsorganisationer (konventionens artikel 8); at fremme oplysningskampagner eller -programmer og regelmæssigt vurdere deres virkning (konventionens artikel 12); at sikre uddannelse af relevante fagfolk og følge op på sådan uddannelse (konventionens artikel 15); at udbrede de eksisterende programmer for gerningsmænd og indføre programmer, der specifikt er rettet mod seksualforbrydere (konventionens artikel 16); at sikre, at ofre for vold har adgang til omfattende sundhedsydelser (konventionens artikel 20), at øge ressourcerne til og antallet af tjenester til kvindelig ofre, især kvinder med særlige behov (konventionens artikel 20); at sikre tilstrækkelige særlige støttetilbud til alle kvindelige ofre og deres børn, uanset om de er villige til at anmelde volden, og at sikre, at nationale rådgivningstjenester tildeles ressourcer (konventionens artikel 22); at sikre, at ofre for seksuel vold har adgang til retsmedicinske undersøgelser, som ikke er betinget af deres

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

vilje til at anmelde forbrydelsen, og at retsmedicinsk bevismateriale opbevares korrekt (konventionens artikel 25); at træffe foranstaltninger til at afskaffe obligatorisk mægling i alle straffesager vedrørende vold mod kvinder; at øge de retshåndhævende myndigheders kapacitet, viden og reaktion med henblik på en rettidig indsats, hvor der tages hensyn til ofret, og at træffe foranstaltninger til at øge kvindelige ofres anmeldelse af forbrydelser (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der anvendes risikovurderingsprocedurer i sager vedrørende alle former for vold, der er omfattet af konventionen, i samarbejde med alle relevante agenturer (konventionens artikel 51); at sikre, at der i højere grad træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, og at sådanne afgørelser overvåges og håndhæves (konventionens artikel 52); at sikre, at afgørelser om beskyttelse er til rådighed for alle ofre, og at håndhæve og overvåge sådanne afgørelser, bl.a. ved sanktioner for overtrædelser (konventionens artikel 53), og at evaluere implementeringen af beskyttelsesforanstaltninger og sikre, at de er i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 56). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Albanien.

- (9) For så vidt angår Østrig omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at vedtage og tilpasse definitionen af "vold i hjemmet" til konventionens (konventionens artikel 3); at udvikle en langsigtet omfattende handlingsplan/et strategisk politik oplæg om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 7); at tilpasse datakategorierne til brug for retsvæsenet og indhente data om antallet af kvinder og piger, der kontakter de sociale tjenester (konventionens artikel 11); at øge bestræbelserne på at udrydde fordomme og kønsstereotyper i det østrigske samfund gennem forebyggende foranstaltninger, bl.a. oplysningskampagner eller -programmer, at oplyse ofrene om de støttetilbud, der er til rådighed, og evaluere deres virkning (konventionens artikel 12); at sikre, at relevante fagfolk får den nødvendige uddannelse (konventionens artikel 15); at sikre, at ofre har adgang til støttetilbud, herunder bolig, og at der udarbejdes retsmedicinske rapporter, der dokumenterer skader; at sikre, at der er tilstrækkelige krisecentre rundt om i landet (konventionens artikel 22); at oprette krisecentre for ofre for seksuel vold rundt om i landet og sikre effektiv støtte til ofre for seksuel vold (konventionens artikel 25); at styrke udvekslingen af oplysninger mellem de relevante kompetente myndigheder i sager om forældremyndighed og samkvemsret (konventionens artikel 31), og at sikre, at der gøres brug af afgørelser om beskyttelse, og at afgørelser om bortvisning og afgørelser om beskyttelse ligger i forlængelse af hinanden (konventionens artikel 53). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Østrig.
- (10) For så vidt angår Danmark omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at sikre, at de relevante definitioner af former for vold mod kvinder tilpasses dem i konventionen (konventionens artikel 3); at udarbejde en langsigtet national strategi i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 7); at sikre tilstrækkelig tildeling af ressourcer, herunder ressourcer til krisecentre til ofre for vold i hjemmet (konventionens artikel 8); at sikre, at indsamlede data opdeles, og at fortroligheden garanteres (konventionens artikel 11); at prioritere en kønssensitiv tilgang i forebyggende initiativer (konventionens

artikel 12); at sikre, at relevante fagfolk tilbydes systematisk grund- og efteruddannelse (konventionens artikel 15); at etablere institutionaliserede samarbejdsstrukturer for at sikre effektivt samarbejde mellem de forskellige instanser (konventionens artikel 18); at sikre adgang til psykologisk rådgivning, at sikre kvalitetsstandards for krisecentre, adgang hertil og finansiering heraf og at sikre ofre for seksuel vold den fornødne støtte (konventionens artikel 22 og 25); at skabe øget opmærksomhed blandt strafferetlige aktører om ny straffelovgivning (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at risikovurderingen gennemføres i samarbejde med relevante aktører (konventionens artikel 51); at øge brugen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og afgørelser om beskyttelse for at overvåge graden af overholdelse og sikre sanktioner i tilfælde af overtrædelse (konventionens artikel 52 og 53) og at sikre korrekt implementering af foranstaltninger til beskyttelse af ofre i forbindelse med efterforskning og retssager (konventionens artikel 56). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Danmark.

- (11) For så vidt angår Finland omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at udarbejde en langsigtet national strategi for at sikre en omfattende og koordineret tilgang (konventionens artikel 7); at sikre tilstrækkelig offentlig finansiering og bæredygtige finansieringsmekanismer til ikkestatslige organisationer, der yder specialiseret støtte til ofre (konventionens artikel 8); at etablere standardiserede datakategorier og harmonisere dataindsamlingssystemerne (konventionens artikel 11); regelmæssigt at gennemføre oplysningskampagner (konventionens artikel 12); at sikre systematisk uddannelse til relevante fagfolk (konventionens artikel 15); at indføre programmer for personer, der har begået vold i hjemmet (konventionens artikel 16); at indføre institutionaliserede strukturer til koordinering af forskellige instanser blandt relevante aktører (konventionens artikel 18); at oprette støttetilbud for at fremme ofres restitution og uafhængighed (konventionens artikel 20); at øge både antallet af krisecentre og adgangen hertil (konventionens artikel 22); at sikre en geografisk fordeling af krisecentre for voldtægts ofre med henblik på at sikre støtte til alle ofre for seksuel vold (konventionens artikel 25); at sikre, at mægling ikke påvirker strafferetlig efterforskning negativt eller hindrer ofres adgang til domstolsprøvelse (konventionens artikel 48); at sikre, at de retshåndhævende myndigheder får relevant uddannelse med henblik på at kunne reagere på og rettidigt og effektivt kunne efterforske sager om vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50); at træffe foranstaltninger til at indføre en standardiseret risikovurderingsmekanisme, der anvendes systematisk (konventionens artikel 51), og at gøre øget brug af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og afgørelser om beskyttelse og styrke overvågningen heraf (konventionens artikel 52 og 53). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Finland.
- (12) For så vidt angår Monaco omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at vedtage en definition af vold i hjemmet, der svarer til den i konventionen (konventionens artikel 3); at udarbejde en langsigtet overordnet strategi med henblik på at fastlægge en omfattende og koordineret politisk tilgang (konventionens artikel 7); at videreudvikle indsamlingen af data om alle former for

vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11); at udvide foranstaltningerne til forebyggelse af vold i hjemmet til at omfatte andre former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionen (konventionens artikel 12); at gennemføre foranstaltninger med henblik på at oplyse om vold mod kvinder i skolerne (konventionens artikel 14); at indføre programmer for voldsforbrydere (konventionens artikel 16); at indføre en national rådgivningstjeneste for kvinder, der er ofre for vold, og at fortsætte etableringen af særlige støttetilbud til ofre for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 22); at etablere krisecentre, hvortil ofre for voldtægt og seksuel vold kan henvises (konventionens artikel 25); at sikre, at fagfolk, der er involveret i straffesager, har den fornødne ekspertise og får kønssensitiv uddannelse (konventionens artikel 49 og 50); at standardisere praksis med en koordineret risikovurdering til alle relevante tjenester og om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 51), og at sikre, at ofres rettigheder beskyttes i forbindelse med efterforskningen og retssagen (konventionens artikel 56). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Monaco.

- (13) For så vidt angår Montenegro omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig menneskelige og finansielle ressourcer til politikker, foranstaltninger og lovgivning, der skal forhindre og bekæmpe vold mod kvinder, og at sikre bæredygtig finansiering til ikkestatslige organisationer (konventionens artikel 8); at sikre, at alle relevante interessenter indsamler og opdeler data, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at øge indsatsen for at implementere lovbundne forebyggende foranstaltninger, gennemføre oplysningskampagner og fremhæve den øgede risiko for vold, som ofre for interseksuel forskelsbehandling er udsat for (konventionens artikel 12); at sikre, at alle relevante fagfolk får grund- og efteruddannelse i håndtering af vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at etablere og udvide programmer for personer, der begår vold i hjemmet, og seksualforbrydere (konventionens artikel 16); at sikre, at sundhedspersonale giver prioritet til kvinder, der udsættes for vold, og ofre for vold i hjemmet og respekterer deres privatliv (konventionens artikel 20); at øge samarbejdet mellem forskellige instanser (konventionens artikel 18); at sikre flere særlige støttetilbud til ofre (konventionens artikel 22); at etablere krisecentre for voldtægts ofre i hele landet (konventionens artikel 25); at sikre udveksling af oplysninger om vold mod kvinder mellem de relevante domstole i civilretlige sager (konventionens artikel 31); at sikre effektiv og rettidig efterforskning og retsforfølgning af tilfælde af vold mod kvinder og vold i hjemmet, bl.a. ved at sikre, at de relevante fagfolk har den fornødne ekspertise (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk foretages risikovurderinger i tilfælde af vold i hjemmet i samarbejde med de relevante kompetente myndigheder (konventionens artikel 51); at sikre, at muligheden for at få truffet afgørelse om øjeblikkelig bortvisning, er til rådighed for alle ofre for vold mod kvinder, herunder børn (konventionens artikel 52); at sikre, at afgørelser om beskyttelse overvåges effektivt, og at overtrædelser sanktioneres (konventionens artikel 53); at sikre effektiv brug af de gældende beskyttelsesforanstaltninger og at indføre yderligere beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 56). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten,

bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Montenegro.

- (14) For så vidt angår Spanien omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at sikre gennemførelse af gældende politikker for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og at inddrage ikkestatslige organisationer i politikudformningen og i evalueringen af politikker og foranstaltninger (konventionens artikel 7); at sikre, at indsamlede data opdeles, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at lære børn om den centrale rolle, som samtykke spiller i seksuelle forhold (konventionens artikel 14); at øge uddannelsen af alle relevante fagfolk (konventionens artikel 15); at sikre, at programmer for gerningsmænd i højere grad stemmer overens med konventionen (konventionens artikel 16); at etablere mekanismer, der fremmer samarbejde mellem forskellige instanser med alle relevante aktører om alle former for vold, der er omfattet af konventionen, og at etablere kvikskranketjenester, hvor det er relevant (konventionens artikel 18); at sikre, at alle ofre for seksuel vold har adgang til støttetilbud (konventionens artikel 25); at forbedre informationsudvekslingen mellem civile domstole og straffedomstole og styrke foranstaltningerne til at sikre, at overvågede besøgsfaciliteter har tilstrækkelige ressourcer (konventionens artikel 31); at se nærmere på faktorer, som betyder, at ofre undlader at foretage anmeldelser, og som fører til sekundær viktimering (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at kompetente myndigheder kan gøre brug af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 52), og at træffe passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af afgørelser om beskyttelse (konventionens artikel 53). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Spanien.
- (15) For så vidt angår Sverige omfatter udkastet til henstilling om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at sikre, at der i politikker vedrørende vold mod kvinder tages hensyn til de behov, som ofre, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, har, at foretage en evaluering af strategier for at vurdere deres virkning, og at sikre, at der i politikkerne er en forståelse af kønsbestemt vold mod kvinder (konventionens artikel 3 og 7); at sikre kvinderettighedsorganisationer, som driver specialiserede støttetilbud, tilstrækkelig finansiering (konventionens artikel 8); at harmonisere indsamlingen af data, og sikre, at dataene opdeles (konventionens artikel 11); at træffe foranstaltninger, der mere generelt forebygger alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 12); at indføre systematisk uddannelse til relevante fagfolk i alle former for vold, der er omfattet af konventionen, og en evaluering af denne uddannelse (konventionens artikel 15); at udvikle minimumsstandards for programmer for gerningsmænd i overensstemmelse med konventionen og sikre evaluering heraf (konventionens artikel 16); at vedtage mekanismer, der fremmer koordinering og samarbejde blandt relevante instanser og om muligt på samme lokalitet (konventionens artikel 18); at sikre, at sociale tjenester yder tilstrækkelig støtte og bistand til alle ofre, herunder om praktiske spørgsmål (konventionens artikel 20); at øge udbuddet af og adgangen til krisecentre for alle ofre og deres børn (konventionens artikel 22); at sikre et tilstrækkeligt antal krisecentre for voldtægts ofre og/eller ofre for seksuel vold i hele landet (konventionens artikel 25); at sørge for sikre lokaler, hvor overvågede besøg kan finde sted med uddannede fagfolk (konventionens artikel 31); at styrke politiets kapacitet til at reagere på og efterforske alle former for vold mod kvinder, herunder i

digital form, og træffe foranstaltninger til at tilskynde kvinder, der risikerer at blive udsat for intersektionel forskelsbehandling, til at foretage anmeldelser (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk og på en koordineret måde foretages risikovurderinger for ofre og deres børn (konventionens artikel 51), og at træffe foranstaltninger til at sikre, at afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, afgørelser om tilhold og afgørelser om beskyttelse ("afgørelser om ingen kontakt for det fælles hjem") træffes hurtigt og med øjeblikkelig virkning, også for børn, og at de overvåges effektivt og ledsages af hensigtsmæssige sanktioner (konventionens artikel 52 og 53). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Sverige.

- (16) For så vidt angår San Marino omfatter udkastet til konklusioner om dets implementering af konventionen nødvendigheden af at støtte civilsamfundsorganisationer ved at sikre bæredygtig finansiering til at etablere samarbejdsmekanismer og sikre, at det nationale koordineringsorgan koordinerer med civilsamfundsorganisationer (konventionens artikel 9 og 10); at forbedre indsamlingen af opdelte data på grundlag af et fælles dataindsamlingssystem med henblik på regelmæssigt at gennemføre offerundersøgelser og fremme forskningsaktiviteter (konventionens artikel 11), og at overholde kravene i konventionens artikel 59 om opholdsstatus til ofre for vold mod kvinder (konventionens artikel 59). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til San Marino.
- (17) For så vidt angår Slovenien omfatter udkastet til konklusioner om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at tildele rollen som koordineringsorgan til fuldt ud institutionaliserede enheder og at sikre de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer (konventionens artikel 10); at sikre en omfattende indsamling af data om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11); at forbedre informationsudvekslingen mellem civile domstole og straffedomstole (konventionens artikel 31); at sikre en hurtig og hensigtsmæssig reaktion fra de retshåndhavende myndigheders side på vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50), og at overholde konventionen for så vidt angår retsforfølgning på eget initiativ (ex officio) af parvoldtægt (konventionens artikel 55). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til Slovenien.
- (18) Irland er ikke bundet af Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 og deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (19) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 18. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til konventionens artikel 67, skal være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

- (1) Henstillinger om Albanis styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)2-prov]
- (2) Henstillinger om Østrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)3-prov]
- (3) Henstillinger om Danmarks styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)4-prov]
- (4) Henstillinger om Finlands styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)5-prov]
- (5) Henstillinger om Monacos styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)6-prov]
- (6) Henstillinger om Montenegros styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)7-prov]
- (7) Henstillinger om Spaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)8-prov]
- (8) Henstillinger om Sveriges styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen [IC-CP(2025)9-prov]
- (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår San Marino vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)10-prov]
- (10) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Slovenien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter [IC-CP(2025)11-prov].

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*